

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **P. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2012, č. j. 45091/010/4102/03.02.12/SL/011/R, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 7. 2013, č. j. 75 Ad 7/2012 – 21,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k Nejvyššímu správnímu soudu žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá shora označený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 7. 2013, č. j. 75 Ad 7/2012 – 21, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované o zamítnutí vrácení pojistného na sociální zabezpečení zaplaceného pro účast stěžovatele na dobrovolném důchodovém pojištění. Stěžovatel současně požádal o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 4. 10. 2013, č. j. 3 Ads 71/2013 – 19 byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Stěžovatel následně požádal o plné osvobození od soudních poplatků. O tomto jeho návrhu Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 30. 10. 2013, č. j. 3 Ads 71/2013 – 26, tak, že žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků zamítl a současně zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Týmž usnesením Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 5 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost a ve lhůtě 2 týdnů také předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud zároveň stěžovatele v tomto usnesení řádně poučil, že pokud nebude ve stanovené lhůtě soudní poplatek zaplacen, bude řízení zastaveno.

Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2013, č. j. 3 Ads 71/2013 – 26, bylo stěžovateli doručeno 4. 11. 2013.

Stěžovatel následně učinil k soudu podání z 11. 11. 2013, jímž se domáhal přehodnocení posledně uvedeného usnesení. Poukázal přitom na svou sociální situaci a rekapituloval výdaje na životní potřeby dcery Růženy, kterými je zatížen rodinný rozpočet. Nejvyšší správní soud stěžovateli sdělil přípisem z 19. 11. 2013, č. j. 3 Ads 71/2013 – 46, že ani tato žádost jej nemůže vést k přehodnocení závěru o povinnosti zaplatit soudní poplatek za kasační stížnost. Současně byla dodatečně stěžovateli prodloužena lhůta k zaplacení soudního poplatku o dalších 10 dní od doručení sdělení soudu.

Stěžovatel podáním z 27. 11. 2013 opětovně vyjádřil svůj nesouhlas, setrval v názoru, že splňuje podmínky osvobození od soudních poplatků, případně, že řízení v jeho věci je řízením ve věci důchodového pojištění, které je osvobozeno podle §11 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Z opakovaných tvrzení stěžovatele nevyplývá, že by zpochybňoval svou účast na dobrovolném důchodovém pojištění v období od 1. 4. 2006 do 30. 9. 2006. K posledně uvedeným výtkám stěžovatele Nejvyšší správní soud proto stručně konstatuje, že již v usnesení ze dne 30. 10. 2013, č. j. 3 Ads 71/2013 – 26 oproti setrvalému přesvědčení stěžovatele vyložil, že předmětem soudního přezkumu a tím spíše kasační stížnosti je rozhodnutí žalované ve věci žádosti stěžovatele o **vrácení pojistného** zaplaceného v souvislosti s účastí na dobrovolném důchodovém pojištění za období 1. 4. 2006 – 30. 9. 2006, nikoliv samotné posouzení podmínek **účasti stěžovatele na dobrovolném důchodovém pojištění** (důraz doplnil Nejvyšší správní soud). K uvedenému Nejvyšší správní soud rovněž podotýká, že rozhodnutí o konci účasti v systému dobrovolného důchodového pojištění odůvodnil stěžovatel opakovaně pouze tím, že podmínky účasti pro něj byly ve výsledku nevýhodné.

Jelikož řízení ve věcech pojistného na sociální zabezpečení není s účinností od 1. 1. 2012 osvobozeno od soudního poplatku [k tomu srov. §11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném do 31. 12. 2011], vznikla stěžovateli s podáním kasační stížnosti poplatková povinnost. Důvody, pro něž stěžovateli osvobození od soudních poplatků nepřiznal a následně ani neustanovil advokáta, Nejvyšší správní soud vyložil rovněž v usnesení ze dne 30. 10. 2013, č. j. 3 Ads 71/2013 – 26. Pakliže se stěžovatel pro řízení o kasační stížnosti dovolával absence poplatkové povinnosti v řízení před krajským soudem (který též rozhodoval „o *vrácení pojistného*“ nikoliv ve věci účasti na důchodovém pojištění – srov. výrokovou část rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem z 31. 7. 2013, č. j. 75 Ad 7/2012 – 21), Nejvyšší správní soud přípisem z 19. 11. 2013, č. j. 3 Ads 71/2013 – 46 stěžovateli dostatečně vysvětlil, že k rozhodování o soudních poplatcích v řízení o kasační stížnosti je podle § 3 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, příslušný pouze Nejvyšší správní soud, a proto sám také posoudil otázku stěžovatelova osvobození od soudního poplatku. Posouzení této otázky ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, svěřuje předsedovi senátu.

pokračování

Nejvyšší správní soud svým zákonem předepsaným postupem jistě nezlehčuje stěžovatelovu osobní a majetkovou situaci, současně však nemůže za uvedených okolností pominout, že osvobození od soudních poplatků je zcela výjimečný procesní krok, pro který musí být shledány zvlášť závažné důvody, ty však u stěžovatele shledány nebyly. Otázka uspořádání rodinných výdajů je přitom zcela na osobním rozhodnutí stěžovatele.

Lhůta k zaplacení soudního poplatku prodloužená přípisem z 19. 11. 2013, č. j. 3 Ads 71/2013 - 46, uplynula dnem 3. 12. 2013, stěžovatel soudní poplatek nezaplatil ani ve lhůtě, ani ke dni tohoto usnesení. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o zastavení řízení podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud podotýká, že v nyní posuzované věci by byl naplněn rovněž důvod pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 105 odst. 2 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), neboť stěžovatel ve stanovené lhůtě nedoložil ani splnění podmínky povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu